

SZÉKELY HIRLAP

POLITIKAI S VEGYESTARTALMU KÖZLÖNY.

KIADÓ-HIVATAL :
Az ev. ref. főiskola nyomdájában.
SZERKESZTŐI SZÁLLÁS :
NAGY-KÖZ ELEJE.

Hirdetési ár : Három hasábos garmond sorért, vagy annak helyéért először 7 kr., másodszor 6 kr., harmadszor 5 kr. és minden beíratásért külön 30 kr. o. é. bélyegdíj. — Három hasábos nyilttéri sorért 20 kr. o. é.
Az előfizetési és hirdetési pénzek a kiadó-hivatalhoz, dolgozatok és nyilttéri közlések a szerkesztőséghez intézendők.

Megjelenik e lap
minden szerdán és szombaton, reggel,
NAGY FÉLÍVEN.
ELŐFIZETÉSI ÁR
Negyedévre 1 frt 30 kr.
Félévre 2 „ 50 „

Teljes számu példányokkal többé nem szolgálhatván, új előfizetést vagyunk kénytelenek nyitni, — és pedig:

Márczius 1-től juniussig, négy óra, 1 frt 80 kr-ával.

Intézkedtünk, hogy új előfizetőink teljesen kielégíthessenek.

A tojásos asszony.

(*) Gyermekkorunkban mindnyájan jókat neveltünk s nagyokat csodálkoztunk azon a boldogtalan falusi asszonyon, ki, tojásos-kosarával fején, ballagott a város felé s utjában elszámította, hogyan vesz majd a tojások árán ludat, s annak árán malacot, borjut, lovat, házat, míg végre örömeiben ugrálni kezdén, a kosár leesett fejéről, a tojások eltörtek s nem volt sem ház, sem borju, sem malacz, sem lud, de még csak tojás sem.

Senki annyira szívére nem vehetné ennek a boldogtalan asszonynak a történetét, mint épen a ragyogó, vérmes reményű, szivpolitikuskok!

Ki vonná kétségbe, hogy a dolgok rendes menete szerint csakugyan lehetett volna annak az asszonynak házat szereznie? A dolgok menete szerint! De ki biztosítja azokat! S hát ha még olyan boldogtalanságba elegyedik, hogy ugráljon is, mikor tojások vannak a fején!

Engedjenek meg nekünk a mélyen tisztelt balok, balabbak és legbalabbak, de nekünk úgy tetszik, hogy jelenlegi maguktartásával egészen annak a falusi asszonynak a szerepét vállalták magukra.

Az első bal-ugrás volt ama híres fuzio. Azokkal szövetkeztek, kikről ők maguk mondták, hogy „a társadalmi rendet fenyegetik“ — vulgo: forradamárokkal. A baloldali lapok hangzatosan védekeznek, hogy pártjuk nem akar forradalmat. De hát ki mondta azt? Senki, — csak is arra figyelmeztette a józan sajtó a népet, hogy e szövetkezés „a társadalmi rendet fenyegetőkkel“ forradalomra vezet. Ők nem akarnak forradalmat! Hát akarta az az asszony, hogy tojásai eltörjenek? De még is csak eltörtek, s meg is lehetett volna neki előre modani, hogy el fognak törni.

A másik bal-ugrás, hogy a nemzetiségi rajongókkal, dakorománokkal, panszlávokkal, porosz-érdekekkel szövetkeztek. „Alacsony rágalom“, „egyszerű fillentés“, „koholt insinuatío“ — kiált föl a baloldal, mert ezek mind kelendő baloldali ékesszólástani frázisok. Ők nem tartanak amazokkal, ők nem fujnak velök egy követ, s csakugyan a „Magyar Polgár“ 20-dik számában olvasunk s egy erőlyes cikket, mely határozottan visszautasít minden közösséget a baloldal és

a temesvári határozatokat hozó 150 rajongó között. Nagyon szép, — csak nem elég. Mihaszna mondatik, hogy nem értünk velök egyet, ha aztán tényleg van olyan pont, a melyben egyetértenek. A temesvári határozatok épen úgy meg akarnak buktatni a felelős magyar kormányt, s a mi, ez idő szerént, evel együtt jár: az alkotmányos rendet, a XII-dik törvényezikk megváltoztatása által, mint az igen tisztelt baloldal. Hiába mondatik, hogy nekünk nem kell amazok szövetsége, ha aztán tényleg mindenütt azt látjuk, hogy a választási pártok alakulásánál egymás mellé sorakoznak. A politika ítéleteit csak is az eredmények szerint hozhatja. Hiában mondja a hadvezér: én meg akartam nyerni ezt a csatát; hiában a diplomata: én jót akartam evel a manőverrel, — ha nem nyert csatát, ha nem tett is egyuttal jót: a hadvezért, a diplomatát kérlelhetlenül el fogjuk ítélni. Talán sajnálni is fogjuk, de kárhozzatni mindenenesetre, — épen mint a tojásos asszonyt. A politikában nem bizonykodásokat, hanem biztos sikerre vezető tetteket követelünk, mert nostra res agitur, — s ha a sikert kockáztatva látjuk: ezt kimodani nem rágalom, kötelesség.

Hát ahoz mit mondjunk, midőn a bal-közép elismert szövetségesének lapjában, a „Magyar Ujságban“, azt olvassuk, hogy „a törvények tiszteletben tartásának is van határa“. Tehát a törvényes országgyűlés által hozott a koronás király által szentesített törvényeket, ha nekünk nem tetszenek, meg szabad sértenünk!! Már ezt pedig csakugyan önök szövetségesei mondja, ezekkel csakugyan „egyetértenek“ önök — minden rágalom nélkül.

A harmadik bal-ugrás, azon kiméletlen eljárási mód, melylyel a tisztelt baloldaliak választó-közönségüket „lelkesíteni“ szokták. Az adó-leszállítás ígéretése szelvében történik. Szolgálunk adatokkal? A kortes-versek „nyúzásról“, „a németnek nyakunkra hozataláról“ stb. beszélnek. Szolgálunk adatokkal? A választók odafanatizáltatnak, hogy végül a vezetők sem birnak velök, s kihágások követtetnek el. Említsük Kolozsvárt? Pedig a párt tetteiért a vezetőket vonjuk felelősségre. Göthe rég megírta Zaubertleh-ringjét!

Csak ne lennének azok a tojások a mi édes hazánk! Csak ne tételnék a reménykedő de tévesztett kísérletek által mindenkünknek léte és nem-léte kockára! csak ne állana a multban annyi és annyi rémes temetői kereszt, mely mind egy-egy hazafias törekvés de rossz számítás elestét jelöli! Csak ne vérezne közös édes anyánk teste annyi alig beheggedt sebtől — és mi reménynyel tudnók nézni e kísérleteket, bár eszközeiket helyeselni nem vagyunk képesek... De így! de most! szent kötelesség a felszólalás. Am

tegye kockára bárki saját életét, vagyonát, nevét, de ne a hazát!!

Ügyeljünk azokra a tojásokra!

Nyilt levél egy néhány emberhez.

A kolozsmegyei balközép, köztudomásulag, értekezletet hívott össze e hó 15-dikére, Kolozsvárra, „a párt megalakulása, a választmány megválasztása s esetleg a képviselő-jelöltek fölléptetése czéljából.“

A meghívókat, melyek az illetőkhöz szétküldöztettek, aláírták a többek közt Tisza László és Eperjesi László, legifjabb gróf Bethlen János és Koródi János, Maes-kási Antal és Sikó Miklós stb.

A meghívók így végződnek: „Ismerve önnek buzgó hazafias érzelmét (tehát csak baloldali lehet buzgó hazafias érzelmű!) s tudva azt, hogy Ön is osztja az országos balközépnek általunk vallott elveit, az ideiglenes választmány nevében egész bizalommal felkérjük Önt, hogy az említett értekezleten személyesen résztvenni, s a megjelenésre mindazon parthiveinket is felszólítani sziveskedjék, kiket mi személyesen nem ismervén, közvetlenül föl nem szólíthatunk.

„Pártunknak országos többségre jutása s különösen e megyében elismertetése csakis tőlünk — győzelmünktől hazánk üdvé függ, (Sic!) Tudjuk, hogy ön elveiért áldozatokat is hozni kész (Mennyit kell áldozni...?) s így bátran reméljük megjelenését.“ —

Egyik elvbarátunk, Sz....., ki szintén kapott ily meghívót, azt kezeinkhez juttatta s fölkért bennünket, hogy néhány nyilt-szót intézzünk e levél küldőihez. Kérésének szívesen teszünk eleget s megkérjük a t. küldöktől, hogy mivel érdemelte Sz..... e sértést, az illetőktől, hogy róla oly meggyőződésben legyenek, hogy ő baloldali?..

mikor ajánlkozott ő baloldali kortesnek, hogy vele akarják a parthiveket fölszólíttatni?

mivel bizonyítatik be, hogy a kolozsmegyei baloldal többségre jutásától függ a hazá üdvé?

s mik azok az „áldozatok“, melyeket a baloldali elvekért hozni kell?

Végül fölkéri az illetőket, hogy azon kilenczven o. é. krajczárt, melyet azon küldöttnek fizetett, kit tisztje, a sürgősnek látszó nagy levél kézbesítésére, fogadott, s mit élte legkönyelműbb kiadásának tart: megtérítvén, a kolozsvári muzeum-utczai kisdudóvoda pénztárába fizessék be.

A fölkért. *)

Maros-Vásárhely, 1869. febr. 25.

Tisza László ur tegnap két küldött által az alábbkövetkező nyított s gondolom nyilt levelet kézbesíttette nekünk, közzététel végett. Bár Tisza László ur a „M. P.“-ral ez ügyre nézve rendelkezhetett volna; bár a baloldali lapok, velünk szemben nem igen szoktak lovagiaskodni: méltányosnak tartjuk a levél közzétételét. Csak arra kértük a t. kézbesítőket, hogy a levél ilyes kitételeit: „alacsony rágalom“, „egyszerűen fillentett“ s a magas hang „q. e. d. uram“ — engedjék közönség elé kerülhető

*) A t. beküldő egyszersmind a kérdéssel, meghívót is letette Szerkesztőségünknel, a maga eredetiségében. Szerk.

alakba simítani, mire ők kinyilatkoztatták, hogy Tisza László ur e kifejezésekért is magára vállalván a felelősséget: a levél változtatás nélküli kiadását kéri. A dolog így állván; adjuk a levelet úgy, a hogy kaptuk, egyetlen betű, avagy vonás változtatás nélkül, t. olvasóink bocsánatát kérve és remélve. A levél így hangzik;

M.-Vásárhely, febr. 24. 1869.

Tisztelt Szerkesztő Úr!

Miután hinnem kell, hogy lapja elő állásának célja az olvasó közönség felvilágosítása és nem célzatos főre vezetése, miután nem kétem, hogy ha lapjában a valaki iránti sértést egészen a személyeskedésig vitetni engedi, bir annyi lovagiassággal, hogy az illető mentesít is kiadja lapjában, kérem következő rövid nyilatkozatomnak a közelebbi számbani egyszerű kiadását, a jobb oldalnak sok méltatlan pofozódása sem vastagithatta meg arezom bőrit annyira, hogy hideg vérről türni tudjam az e féle kijelentéseket, hogy „a ki szíven hordozza a család élet viszonyainak szentségét stb: magyar ország integritásának és nagyhatalmi állásának megszilárdulását“ stb az szénelommal fordul el Tisza manővereitől.

Ezt írja q. e. d. úr magára nézve igen helyesen névtelenül. Röviden felelem.

Legyen q. e. d: bárki a családi élet szent-ségének tisztelésiben s e tannak gyakorlati követésiben is, kihívom versenyre; azt pedig határozottan állítom hogy Hazánk integritása s megszilárdulásáért ha annyit igen, de többet nem fáradt nálam. Emelje fel állarczát s ítéljen közöttünk a haza.

Azon alacsony rágalomra hogy velem tart Mocsonyi Miletics Dobzsánsky, a nemzeti-ség agitatoraival szemben való eljárásomra nézve útalok összes nyilatkozataimra útalok közelebb a Magyar Polgár maga tartására Macellariu országgyűlési híres fellépésével s a temesvári eseményekkel szemben, pedig azt állítják, hogy e lapra van némi szellemi befolyásom.

A br Bánffy Dániellel fájdalmas polaemia közkénen forog minden józan ember ítéletének alá vetem magam e tekintetben ha az nem csak a vádat de a feleletet is elolvasta.

Bánffy Zoltánt Tisza László önakaratából jelöltségre nem szolítá soha irt neki egy ily tárggyú levelet a Torda megye felső kerületi baloldaliak kérésire, azonban még akkor ezt mindenki megmondja ki igazat akar szólni Bánffy János felléptetve nem volt, az országszertei beszéd tehát nem egyéb a jobb oldal kortes fogásánál.

Simó Lajost ez életben soha nem láttam, kijelöltetésiben részem sem lehet, tudom azonban hogy mindég baloldali ember volt, s talán ma is az ha kezit szivire teszi.

ifj gr Bethlen Gábor meg mutathatja — ha akarja — írásban hogy én épen régi helyéni maradását óhajtám, q. e. d: uram tehát, rám vonatkozólag, ez ügyben is egyszerűen fil-lentett. Azt is megmondom egyúttal hogy gr B Gt pártja is csak fel tételesen léptette fel, s így a pártot sem compromittálja ez ügy legkevesbé is...

Hogy Kolozsvártt eddig kijelelve nem vagyok, hogy Brassait nem én de a párt szolítá fel, szerkesztő úr ép úgy tudja mint én, s az erre vonatkozó álhírek csak figyelmetlenségből csúszhattak lapjába

Be zárom soraimat azon kijelentéssel hogy mint ön lapja kifejezni kegyes „a minden pontoni charlataneria és humbug“ért mindenütt csak oly forma fiaskókat óhajtók a milyeneket q. e. d: nek eddig rám bizonyítani sikerült, s hogy ha Ön e védelmet lovagiasan közölni nem akarná, azt más lapba adandja

kész honfi szolgája

Tisza László.

Tisztelt munkatársunk, (q. e. d.), bizonyára igazolni fogja szavait; miután azonban nem lakik helytt, addig is, míg részletes válaszát megtehetné: ép oly lovagias kötelességünknek turtjuk vele szemben, hogy a fentebbi levél némely pontjára, előlegesen

is, pár megjegyzést tegyünk, mint a t. be-küldő urral szemben, midőn levelét változtatlanul adjuk.

A mi a levél érzelmes oldalát illeti: azt bizton mellőzhetjük.

„Azon alacsony rágalomra“, hogy Tisza Lászlóval tart Mocsonyi stb. útalunk mai nyilas jegyű czikkünkre.

„A b. Bánffy Dániellel fájdalmas polemia“ épen mert közkénen forog, s mert T. L. „magát minden józan ember ítéletének aláveti“: (q. e. d.) s még nagyon sok mások ítéletének is alá kell hogy vesse magát. Hordozzuk tehát nyugodtan végzetünket.

Hogy „Bánffy Zoltánt T. L. önakaratából jelöltségre nem szolítá soha“, — de mégis tulfelől „irt neki egy ily tárggyú levelet“ mások fölszólítására: csak azt bizonyítja, hogy T. L. mások fölszólítására azt tette meg, a mit önmaga nem akart megtenni, de miután megtette: magának is akarnia kellett azt.

Simó Lajost is, akár látta T. L., akár nem: elég, hogy a baloldal fölléptette Deézsen; s akár mit hisz Simó Lajos bal- vagy jobboldaliságára nézt T. L.: Simé Lajos csakugyan nem fogadta el a követjelöltséget, a mint a lapok írják: mivel nem baloldali.

Hogy gr. Bethlen Gábor T. L. vagy a párt, föltételesen, vagy föltétlenül léptették-e föl: a dolgon nem változtat; elég, hogy fölléptették, s elég, hogy a fölléptetést visszaútasította. T. L. csak büszke lehetne rá, hogy (q. e. d.) a pártot s személyét azonosította, — ha azonban a calamitas terhét T. L. a párttal akarja egyedül hordoztatni: ám hordozza az, de valakinek hordoznia kell, — valamint Brassay fölszólításának felelősségét is.

Hogy Kolozsvár egyik baloldali jelöltje T. L.: az csakugyan közbeszéd tárgya, sőt — ha jól emlékszünk — lapokban is olvastuk. A leghitelesebb forrás: saját maga T. L. czáfolván meg e hirt, tudomásul vesszük, s gratulálunk Kolozsvárnak.

Még csak azt szerettük volna, ha e nyílt levél még a (q. e. d.) czikkében fölhozott többi kolozsvári jelöltekre nézt is nyilatkozott volna.

A tárgy érdemleges vitatását t. munkatársunknak hagyjuk fön.

S z e r k.

VIDÉK.

Vajda-Szent-Ivány, febr. végén.

T. szerk. ur! Nekünk is van falusi életünk, még pedig olyan, hol nem nyugtalanít a magas politika, sem a pártoskodás, hanem családi tűzhelyeink körül gyülekezve, hasznosabb dolgokban keresünk időtöltést. Azonban dicsérolag ne legyen mondva, mégis pártok vagyunk, és azon részhez számítjuk magunkat, melynek könnyebbült helyzetünket köszönhetjük, talán azért, mert zászlóvivőink — a nyájtól elszakadott keveseket kivéve — a tiszta ész tanácsain indultak, s mert van oskolánk, hol nem csak növendékeink, de mi magunk is tanulhatunk.

A húshagyókeddi ünnepet sem töltöttük el haszon nélkül. Táncoltunk ugyan, de nem pénzünk és egészségünk rovására, hanem a népnevelés céljából, helybeli magyar oskolánk javára, minek adakozás és részvét útján eredménye 40 frton feljül tett le e célra. Oskolánkon kívül oktató helyünk még van: templomunk és községházunk, hová magyar megyénk közszeretű buzgó papja, B. S. tette le a tanítás alapját, kinek hathatós szavaiban, mivel a tapasztalat megtanított, bizunk is, s mivel tanít és oktat, egyek és hasonló akaratuak vagyunk.

Ez oskolában tanultuk ezt is:

„Jobboldali a jelszavunk,
Kezet is a jobbal adunk,
Nem kell nekünk balpártista,
Ki volt Deák, s ma nem tiszta“.

„Mi látjuk azt, hol a határ,
Szemünk előtt nincs fellegvár,
Mert programmunk Deák írta,
Nem haszontalan poéta“ — stb.

Nemde, vers; hanem ám igaz!

Egy a többi közül.

Külpolitikai szemle.

Maros-Vásárhely, 1869. febr. 26.

†† KELETI ÜGYEK. Athéné helyzetéről, a hatalmak együttes nyilatkozata után, egyik francia lap így ír: „Mihelyt valamely politikai egyéniség kabinet alakítás végett a királynál jelentkezett, egy nap alatt legalább 20 fenyegető levelet kapott. Ez így tartott három napig; 300 fizkő elfoglalta a királyi palota, s a követségek bejárásait. A forradalomtól tartottak, és attól féltek, hogy a király le fog köszönni. Végre sikerült a Znaimis miniszterium megalakítása. A nép nyugodt maradt a kifüggesztett dühöngő plákátok dacára, melyekben a király és királyné élete volt fenyegetve. Azon párt, melytől e fenyegetések eredtek a királyt lemondásra akarta kényszeríteni, s hat hónapos fia nagy korúságáig, kormányzóságot rendezni. A nép azonban okosabb volt e pártnál, és belátta, hogy engedni helyesebb lesz, mind a török betörésnek kitenni az országot. Különben a görögök nem ismerik el, hogy nincs igazuk, s csak azért engednek, mert nem érzik elég erősöknek magokat, s mert egy Európai hatalmasság sínec hátuk megett; hozzá teszik azonban, hogy a legközelebbi alkalommal újra kezdik.“ Ez különben felesleges volt. Ugy is mindenki tudja. Azok az örökbéke kötések nem igen használtak részvértakat, a háboru még is megújult, mihelyt valamelyik eljöttnek vélte az alkalmas időt. Érdekes Znaimis egy körjegyzékének azon tétele: „a király azért választott új minisztereket, hogy a zajos nyilatkozatoknak melyek Görögországnak nehézséget okoztak, véget vessen, hogy azonban az új kabinet az előbbinek álláspontján áll, s annak magatartását helyesli.“ — A „greca fides“ régen is híres volt.

A görög kormány mult számunkban említett proklamációja nagyon terjedelmes. Csak úgy lóhátról beszél, s azon kérlelhetlen tény megemlékezésével végződik, hogy a nyilatkozat elnemfogadása okvetetlen háborut idézett volna elő, mire Görögország készületlen. Igéri a kormány, hogy e körülményt, az országgyűlés előtt részletes adatokkal fogja bebizonyítani. Azért nincs miért fárasztja magát, tudjuk azt a nélkül is mindnyájan.

Különben az összes török kikötők ismét megnyitattak a görög lobogok előtt, a görög alattvalók ellen kiadva volt rendszabályok megszüntettek. A török valamint a görög követnek kinevezését rövid időn várják.

A király a kamarákat fölszólította: s az új választásokat május elejére tűzte ki.

TÖRÖKORSZÁG. Fuad basa halála óta, kinek méltó utódot találni, nagyon bajos, újabb meg újabb miniszteri kombinációk hírei érkeznek. E tekintetben azonban még eddig semmi bizonyos tény. A magas porta, más kormányok példájára vörös könyvet készít, ebben, négy részben, a krétai, romániai, szerbiai, és szíriai ügyeket fogja tárgyalni.

MONTENEGRO. A montenegrói fejedelem páturvári útjának némely hírek szerint, a lett volna egyik célja, hogy a spizzai török birtokban levő kikötőt Montenegro részére kinyerje. Tudni vélték, hogy a berlini s páturvári udvarok e törekvésében támogatják is. Most a porosz félhivatalos közlönyök határozottan tagadják, hogy Poroszország e törekvést pártolná. Egy másik hír szerint Montenegro ez ügyet egészen a porta méltányosságára s a nagy hatalmak barátságos közbenjárására bizza.

BELGIUM. A mult számunkban említett vasúti törvény a mult szombat volt tárgyalandó a belgiumi felső házban. A máskor beszédes távirda most hallgat, s ennél fogva még nem lehet tudni, ha elfogadja-e a felső ház, vagy nem. Ez ügyet illetőleg közöltük volt a vihart, melyet a francia sajtóban előidézett. Most nem lesz érdetelen, idéznünk néhány sort, egyik porosz lapból, melyekkel azon vádra felel, mintha Poroszország állana Belgium háta megett „Azon tanácsot adjuk a francia lapoknak, — mondja, — hogy inkább, saját hazájuk érdekeivel, a francia ipar, kereskedelem, társadalom, népoktatás, és nevelés kérdéseivel foglalkozzanak komolyan, mint botrányos czikkeket irjanak, a belgiumi

*) E levél helyesírásáért felelősséget nem vállal a korrektor.

vasútakról, melyeknek czélját mindenki látja. Ugy látszik, két dudás igen sok egy csárdában.

Clarendon lord, angol külügyminiszter, több diplomata előtt oda nyilatkozott, hogy ő a francia félhivatalos sajtó által előtérbe huzott belga vasúti kérdést jelentéktelennek tartja, s hogy a kormány meg fogja hazudtolni közegeit. Az angol államférfi higgadt nyilatkozatát jó lesz megtartani a francia és porosz láрма közepe.

MONAKO. Mit keres szemlénkben mintegy 2 mf. s 6000 lelket számláló kis hercegség? Nevezetes dolog történt itt, mely az európai államok életében eddigelő példanélkül áll; s mely nálunk még akkor sem következhetnék be, ha Madarász lenne miniszterelnök.

Ugyanis a monacoi fejedelem elengedett alattvalóinak minden adót, s pedig nemcsak jövőre, hanem a hátralékokat is; így írja egy francia lap. Könnyű neki. Az ott fennálló játékbankokból annyi a jövedelem, hogy a különben is dúsgazdag fejedelem könnyen nyulhatott ezen általánosan népszerű intézkedéshez.

A közönség köréből.

Észrevételek az új postajárást illetőleg.

Az újabb posta-rendszer életbeléptetése óta közlekedésünk egészen megváltozott M.-Vásárhely és Kolozsvár közt, még pedig nem kis megváltozásunkra, igen hátrányos és káros következményei lettek a gyors közlekedés megakadályozására, mert a postakocsi Tordáról rendszeren d. u. 1 órakor érkezik meg, és leveleinket az nap, többször megtörténik, hogy kézhez nem kapjuk, hanem másnap reggelig várunk kell a kézbesítésre, s így a sürgős ügyek 24, sőt néha 48 órát is késleltetve vannak, mert az nap teljes lehetetlen postára adni leveleinket, s még kevésbé lehet pénzes leveleket földadni, mivel az innen naponként reggeli 9 órakor induló postakocsira leveleinkkel el nem készülhetünk. Továbbá a M.-Vásárhelyről szándékozók utazók Kolozsvárig egyenesen föl nem vétetnek, hanem csakis Tordáig; itten várniok kell 7—8 órát s ekkor is, ha a Fehérvárról jövő postakocsin üres hely nincs, tovább nem mehetnek, s viszont, a kik M.-Vásárhelyről Fehérvárra akarnak utazni, ez csakis akkor történhetik meg, ha a Kolozsvárról jött postakocsi tele nincs, különben mind a két felé utazni óhajtok 24 órai várakozásra vannak kárhoztatva Tordán, vagy ha ugy tetszik, magán fogattal utazhatnak tovább.

Azok, kik a m. k. kormánynak ezen rendszert följárulták, elfeledték, hogy ezáltal tetemes hátrányt és kárt idéztek elő a közforgalom rovására. és a direkt-összeköttetést Kolozsvár és M.-Vásárhely közt megszakították, annyira, hogy bizonyosan az utazók meg fognak gondolkozni, hogy másodszor is kitegyék-e magukat a bizonytalan további utazhatásnak, mert M.-Vásárhelytől Kolozsvárig épen 24 óra kell az utazásra, ha a fölemlített akadályok nem jönnek elő, a mi pedig többször előfordul, mint nem. A mostani postai rendszer szerint sokkal előnyösebb és biztosabb magán kocsin utazni Kolozsvárig s viszont onnan M.-Vásárhelyig. Sokkal hasznosabb lenne a közforgalomra s magára az államkincstárra nézve is, ha M.-Vásárhelyről a postakocsi estvéli 6 órakor indulna, s így reggeli 3 órára Tordára érne; esetleg, ha utazók volnának Fehérvárra, a Kolozsvárról éjféli 12 órakor induló, K.-Fehérvárra menő postakocsi-val, mely 1/4 órakor reggel találkozik össze Tordán, tovább utazhatnának rögtön, mert az éjféli 12 órakor Kolozsvárról induló postakocsi rendszeren minden czél nélkül robog K.-Fehérvárig.

A M.-Vásárhelyről menő postakocsi akadály nélkül Kolozsvárra mehetne.

A Kolozsvárról M.-Vásárhelyre induló postakocsi estvéli 7 órakor indulna ki és a K.-Fehérvárról jövő postakocsival éjféli 12 órakor összetalálkoznék Tordán, az illető konduktor az utóbb érkezett postakocsiról minden M.-Vásárhelyre szállítandó csomagokat átvéve, akadály nélkül indulhatna, úgy, hogy reggeli 9 órára M.-Vásárhelyre érkeznek, s így a közlekedés e vonalon újból a régi kerékvágásába jőne.

El nem mulaszthatjuk azt is fölemlíteni, hogy igen helyesen tenné a m. k. kormány, ha M.-Vásárhelyről legalább is betenként 4-szer direkt-összeköttetést hozna létre K.-Fehérvárig, még pedig per M.-Ludas és Felvincz, ez bizo-

nyosan több előnyt nyújtana az államkincstárnak és a közforgalomnak is.

Több helybeli kereskedő*).

VEGYES.

* **A baloldali ambulans-cortesei városunkat is szerencsétléteték,** köztük Tisza László, Mátrai Ernő, a „Magyar Polgár“ spiritus familiarisa stb. 24-kén érkeztek körünkbe, de akkor csak mint átutazók, Sz.-Régenbe sietvén működő előadásra, 26-kán ismét visszatértek s többszörös előtanácskozmányok folytán elhatározták, hogy „balparti gyűlést“ kell rögtönözni, mit az nap d. u. meg is tartottak, mondhatnók, röptiben. A három órára hirdetett értekezlet rendben meg is nyílt, mintegy 700 hallgató előtt kiknek jó részét a kíváncsiak s mintegy 400 érett kolégysta tévé. Baloldali választó is lehetett mintegy 100. Az értekezlet elnöke Lázár Ádám volt (gyíkleső és mitroczi nélkül). Szathmári Mihály (volt ez s az), Maros-Vásárhely egyik vezérférfia, fölfajtvén, hogy egy baloldali képviselő-jelölt csak van, Berzenzei L. személyében, de hát a másik? — elhatározottatott, hogy egy bizottmány gondoskodjék róla, s egyszersmind indítványozá, hogy Berzenzei László és Tisza László hívassék meg az értekezletre. Ezek „véletlenül“ épen helytt időzvé: a hívásra azonnal megjelentek. Berzenzey L. szokott modorában beszélt, körülbelől egy óráig; beszédjének fénypontját a következő passzus képezé: „a jobboldal a 48-beli honvédek vérért megpökdösé.“ Programot természetesen most sem mondott, mert „a professorok kijavítják.“ (Igaz!) Megutazta a Feketetengert, Konstantinápolyt, állított takarékpénztárt s avar le is tette lapunk cautioját (köszönjük!) stb. stb. Utána Tisza L. beszélt egy csomót, s legjobban jellemezte B. L. beszédét, midőn azt mozaiknak nevezte. A gyűlés végre szép csendesen eloszlott. Az egész értekezlet, „véletlenül“, szépen folyt le, csak oly „véletlenül“ mint a mily véletlenül érkezett körünkbe T. L., ki, saját szavai szerint „megyéje gondjaiban fáradozva“ utazott itt át. Lapunkat zárni kellén: többet nem írhatunk e szép dolgokról.

* **A maroszéki követválasztások,** hiteles hírek szerint, jövő márczius hó 22., 23- és 24-dik napjain fognak megejtenni.

* **A városi követválasztási előmunkálatok** már elkészülvén, a reklamáció ideje márczius 2-dikán telik le. Összeirattak a Sz.-Király negyedben 234-en; a Deák-Ferencz negyedben 307-en; a Szt.-Miklós negyedben 310-en; a Szt.-György negyedben 341-en. Reklamáltak eddigelé 42-en s így a lehető választók száma 1234.

* **A város közigazgatási részénél** a mult évben előfordult 5706 ügy. Ezek közül ellátottat rendes úton 4797 drb; hátralékban maradt 218 drb, — 691 drb. pedig részint kézbesítési, részint oly ügy, melyet a rendőrség előlegesen intézvé el, csak később nyert számot.

* **A maroszéki alsókerület baloldali ellenjelöltje,** hir szerint, Nagy Zsigmond lesz. Eddigelé ismeretlen név a tudomány, irodalom, politika terén.

* **A zágrábi ünnepély-rendező bizottmány** Ö Felségük bevonulása alkalmából a város fölékesítésére vonatkozólag a következőket határozta: A vasuti állomástól az iliczáig vezető ut számos lámpatartóval lesz megrakva A. Kiebach-féle házánál lesz az első, a mészárszék-utezának az Iliczában végződő részénél a máso-

*) Ajánljuk e közérdeki felszólalást a lapok, s különösen a m. közlekedési miniszterium figyelmébe.

dik, s az irgalmasok zárdájánál a harmadik dialiv. Jellacsicstéren az ottani szobor vakító fényben fog tündökölni, s nem messze a petrinus-utca kezdetétől, valamint a várban óriási sugárookban ragyogó pyramid fog emelkedni. A vasuti állomástól az Iliczáig, valamint a hosszú és képtezán keresztülvezető ut, három legyező-alaku lángban tündöklő gázlámpa által fog ki-világíttatni; ezek közt pedig 200 darab külön-féle színű lampion lesz elhelyezve. Az ut szél-tében pedig 400 zászlóárboz fog emelkedni, melyekben hosszú osztrák, bajor és nemzeti zászlók fognak lobogni. A tanácsház és Jellacsics szobra briliánt-fénnyel világíttatik ki. A mar-kus-téri Mária-szobor ez alkalomra félre fog helyeztetni. A vasuti indóházat a déli vaspályatársaság által kirendelt mérnök és ékesítő veszi gondja alá. S hogy a kivilágítás még ünnepélyesebb legyen, a lakosok fölszólíttatnak, nem mint eddig, gyertyával, hanem Hút kereskedésében kapható lámpákkal világítani. E czélra 50.000 ily lámpa rendeltetett meg. A színházi bizottmány a színházat fogja kiujjittatni, mi főleg a páholyok szövettel való bevonása- s ki-aranyozására fog terjedni. Figyelmezteti ez alkalommal az „Agramer Zeitung“ a színházi bizott-ságot, hogy a színek választásában ne csak azok szépzészeti öszhangjára, hanem a hölgyek toilet-tejére is tekintettel legyen.

* **A Bem-szobor bizottságnak** 1869 febr. 21-én tartott gyűlésén számba vétetvén a szobor eddig begyűlt pénz, kitűnt, hogy a jelen napig begyűlt 2415 frt, 98 kr. Ebből 2000 frt. kölcsön van kiadva, a többit, a még begyűlendővel, takarékpénztárilag fogja kezelni a választ-mány.

(M.) **A Tábornok és Parsch** nem rég megnyílt mű — és zenemű-kereskedéséből következő, ott legújabbban megjelent zongora-zenemű-vek küldettek be szerkesztőségünkhez mutat-ványul: „Eredeti magyar ábrándok“, Fáy Lőrincztől, árta 1 frt; — „Honvédek harsza“ Hord Ferencztől, énekre zongoraki-sérettel, 80 kr. — „Tisza — vagy baloldali követválasztási induló“ Herditől, 60 kr; „Szivdobogó csárdás“ Herditől 60 kr; „Csabai pengető-nota“ Herditől, 40 kr; „Kis-zombori nóta“ Au Lajostól, 60 kr; és „Delegáció polka“ Mihályi Ignácztól, 50 kr. — A nevezett czég ajánlkozik minden-nemű, új és hazai és külföldi zeneműveket, zenészeti tankönyveket, stb. jutányos árron és pontosan vidékre is szolgáltatni; zeneműveket áttekintés végett szétküldeni; különféle hang-szerekre átiratokat eszközölni. — A mennyire az eddig ott megjelent zeneművekből ítélhetünk, a legöszintébben ajánlhatjuk e kereskedést a zenekedvelő közönségnek, a zeneművek igen csi-nos kiállítása, olcsósága és válogatottsága követ-keztében. A nevezett darabok közt nem egy igen kedves új és eredeti magyar darab van, melyet a zongora játszok figyelmébe ajánlunk.

* **Ismét baloldali baj van Dézsen. Gr.** Mikes Benedek, egy a baloldali-kör elnökéhez érkezett telegramm szerint, szintén elutasítja magától azon méltatlan megtiszteltetést, hogy B.-Szolnokmegye felső kerületében mint „lésza-ista“ követjelölt felállíttassék, nem adván soha arra okot, hogy a girolti parliament tagjai maguk közé számítsák. Azt hittük, ezen második buk-fencz után az „oh nép“ nyolcz águ csilla-ga le fog tűnni a „magyar királyt boldogító alkotmány“ derületlen egéről; csalatkoztunk, ma már Mósa Ferencz nevezetű dézsi választó polgárt emlegetik jelöltként, s ha ez sem fogadja el (mi iránt a történetek után nem igen kételke-dünk) azon esetben id. Berzenzei Miklós ajánlta magát a jelölti szerepet — a románok esalhat-lan rokonszenve mellett (!?) — eljátszani.

Az erdélyi kir. ítélő táblánál

1869. évi mártius 3-ra és következő napjaira
a következő ügyek lettek előadásra kitűzve.

I. Az első osztályban.

Előadó k. t. ülnök Bodolla János által:

Imre Györgynek Balázs Márton és részesei elleni hagyatéki ügye. — Pap Lászlónak Farkas János elleni váltó ügye. — Halász Jakabnak Klein Márton e. váltó ü. — Maderspack Franciskának Hoffmann Ernő elleni 29,517 frt és járuléka iránti ü. — Gál Ferencnek Babos József e. birtokháborításos ü. — Bendrea Nicoláinak Bendrea Mihály e. birtokháborításos ügye.

Előadó k. t. ülnök Dózsa Dániel által:

Kiss Jánosnak Benedicti József ellen egy szántó kiadásért. — Barabás Ferenc és Barabás Józsefnek Czenke Dávid és neje e. haszonbér felmondásos ü. — Id. Berde Mózesnek Baba István és Miklós e. adósságos keresete. — Siklodi Márton s érdektársainak Sukota András s részesei e. kártalanítási ü. — Radak Istvánnak Kulisseki János e. 2000 frt tőke s járuléka iránt. — Kis Mihálynak Ruzs Tanasz e. adósságos pere. — Balog Györgynek Lszlai László e. adósságos pere. — Vég Benjámin s részeseinek, Szövérdi József s részesei e. kártérítéses ü. — Gora Simeonnak Gora Gyurika e. birtokháborításos ü. — Sándor Antal hagyatékának Benkő Ferenc hagyaték e. végrehajtásos ü. — Pap Juon és társainak Benkő Ferenc hagyaték e. ü. — Bakó L. Ferencnek, Bakó István József e. perköltségek iránti végrehajtásos pere.

Előadó k. t. ülnök Ferencz Károly által:

Vaad községének a kir. erdőségi kincstár ellen birtokháborításos ü. — Kis-Selyk községének b. Radák Ádám e. birt. h. ü. — H. Karácsonfalvi Pünköszt Pál és társainak Barabás József e. zálogos fekvőségek kibocsátása iránti ü. — Baró Apór József hagyatéki ü. — Gr. Rindsmaul Albertnek néhai P. Horváth Emilia hagyaték részére folyósított urb. kárpótlások kiadása e. folyamodása. — Fogarasi J. Demeternek gr. Toldalagi Mihály ellen 9105 frt i. végrehajtásos ü. — Gr. Lázár Mór hagyatéki csőd-ügye, gr. Lázár Mórné Barcsai Polixena által a vagyon állását illetőleg leteendő eskü tárgyában. — Sala Samuelnek Himmelstein Mór és Szamosujvár közönsége e. kiszakasztatásos ü. A Geese intézetnek György Zsigmond e. 840 frt i. végrehajtásos ü. — Koncz Lajos és társainak Angustinovich Pál és részesei e. fekvők kiszakasztatása i. ü. — Goll és társai amsterdami bankkegyesületnek Eisenberger Lipót e. zárlati ü. — Rivnyák Zsuzsanna és Helenának Dobra György és Sándor e. atyaság elismerése és gyermek tartás i. ügye.

II. A második osztályban.

Előadó k. t. ülnök Pap Máté által:

Özvegy Csolobok Simonné, Dusan Ilanának Csolobok Irimia és társa elleni, egy ajándék-level megsemmisítése iránti ü. — Schultheisz Emanuelnek Weiszbach Jakab e. 5299 frt 75 kr. tőke és járuléka i. ü. — Bögözi Mihály Ferencné, Miklós Máriának, magyarosi Fodor Julianna e. fekvők átadása i. ü. — Cs.-Szt.-Imrei

László Jánosnak László Sándor e. 421 frt 28 kr. kövétel i. végrehajtásos ü. — Bágyi József Birinek Krasznai Jánosné csődönöme e. ü. — Décsi Ferencnek Istvanfi András e. 450 frt tőke és járuléka i. végrehajtásos ü. — Dédai Vigner Eisignak ratosnyai Gersch Ábrahám e. birtokháborításos ü. — Andras József és társainak Kovács Lajos e. kártérítéses ü. —

Előadó k. t. ülnök Gaál Lajos által:

Balog Józsefnek Nagy Mózes e. birtokháborításos ü. — Ursika Annának Ursika Simon e. birt. h. ü. — Gora Tódornak Gora Vasilika e. fekvőségek kibocsátása i. ü. — Hatfaludi Miklósnak Kupferstein Mózes e. haszonbér felmondásos ü. — Kásás Átyimnak Apostol Popp e. munkabeli szerződés teljesítése i. ü. — Csergőfi Jánosnak, mint a hódosi róm. cath. megye gondnokának, Máthé Ignác és érdektársai e. 100 mft i. ü. — Id. Reiner Mártonnak Freund Jakab e. 40 frt házbérérti ü. — Buda Josifnak Szalanczi Sándor és Szalanczi Elek e. 124 pfrtra vásárolt széna és zab ára i. ü. — Szász Erzsébethnek Farkas János és Pál Mária e. szóbeli bérleti szerződvény megszüntetése i. ü. — Publig Nándornak, mint néhai Publig József kiskoru árva gyámjának, Fogarasi György és Julianna e. 2500 frt i. ü.

Előadó k. t. ülnök Pipos Péter által:

Ungur Jánosnak Vladislav János e. zálogkiváltásos ü. — Szabó Lajosnak Mundrucz Jakab e. 142 frt 30 kr. i. ü. — Moka Ilia és társának Koborzan Mihály e. fekvőségek kiadása i. ü. — Visa Györgynek Fogarasi György e. 1400 frt i. ü. — Lendvai Józsefnek Kriszán Ignác e. 127 1/2 veka gabona i. ü. — Kovács Jánosnak Lukács János e. 200 mft i. ü. — Szima Georginának Zará Jakab e. kártérítéses ü. — Miklós Lajos hagyatéki ü. — Deaki Franciskának Pataki Mihály és társai e. osztályrész kiadása i. ü. — Keserü Istvánnak Todea Nicolae e. végrehajtásos ü.

Előadó k. t. ülnök Vajda Simon által:

Megj. (A mult hétről elmaradt 7 darab előadása).

Réthy Józsefnek Boér József e. birtokháborításos ü. — Cserna Paulinának Sztojka Mihály e. végrehajtásos ü. — Réthy Józsefnek Boér József e. zárlati ü. — Philipp Sándor és társainak Racz Samuel e. birt. h. ü. — Idősb Szöcs Ferencnek a Fejérdi Anna hagyaték e. zárlatos ü. — Bretter Daninak Bartok Ignác e. 52 frt 18 kr. i. ü. — Száva Lukácsnak Zachariás Lukács e. zárlati ü. — Lazea Tódornak Mária Juon e. hagyatékos ü. — Vajda Jánosnak Széplekán Juon e. birt. h. ü. — Dávid Zacharának Dobra Juon és társai e. végrehajtásos ü. — Pásztor Anisziának Szelesán Vaszil e. gyermek tartás i. ü. — Sibisán Józsefnek Mozer László e. zárlatos ü.

III. A bünygyi osztályban.

Előadó k. t. ülnök Sztojka Antal által:

Cserei János és Jancsó Gáspár esztelneki közlakók e. nyilvános erőszakoskodásért. Maksa Juon, remetei lakos e. súlyos testi sértésért. Csiki Rózia, csik-szere-dai lakosnak odaváló Erőss Ignác e. becsület biztonsága e. kihágásérti keresete. — Botár Ignác, csik-taploczai lakos e. súlyos testi sértésért. — Siofariu N. Jakóbu alrovistai lakos e. súlyos testi sértésért. — Józán János,

béla-falvi lakos e. súlyos testi sértésért. — Csikbánkfalvi András Imre és társa e. tolvajságért.

Előadó k. t. ülnök Csergedi János által:

O-Teleki Haba Lika s társai ellenlopásért. — Fel-ső-Gáldi Bulgaria Danilla e. súlyos testi sértésért. — Mokodi Profase Tódor e. súlyos testi sért. — Búzaházi Pál Albert e. súlyos testi sért. — Bervei Szegedi András (Flescher) e. lopásért. — Sz.-Udvarhelyi Haraszimovics Vasil és társai e. súlyos testi sért. — Koronkai Székely Pál és társa e. csalásért. — Kászon-Feltizi Petrits Gustáv e. nyilvános erőszakoskodásért. — Sz.-Udvarhelyi Ferenczi János e. súlyos testi sért. — Dudás János ellen lopásért. — Fel-Enyedi Demeter Dumitru e. lopásért.

Előadó k. t. ülnök Bárdosi György által:

Kobori Mihály e. lopásért. — Domokos Gyuri és társa e. súlyos testi sért. — Király József e. súlyos testi sért. — Serester Albert e. becsületsértésért. — Bodó Ferenc ellen lopásért.

IV. Az úrbéri osztályban.

Előadó k. t. pótbíró Antalfi Gábor által:

B. Apór Lázárnak Köblesán Makavé s társai e. urbéri pere. — Biró Vaszi s társainak, Bód Sándor s részesei e. urb. folyamodványa. — Ügyvéd Pávai V. Eleknek, gr. Bethlen Domokos e. költségek iránti folyamodványa. — Csik-Szt.-Miklósi egyházmegyének, több gyimesi szellek e. perébeni folyamodványa. — Budusan Tanaszinak, br. Löwenthal Károly ellen. Griga Györgynek ugyanaz ellen. Csigován Petrunak u. e. Hasnas Tódorné s részeseinek u. e. Bilegán Antalnak u. e. Dorofy Pétrának u. e. Jusa Juon s részeseinek u. e. Lung Kozmának u. e. Gyíngyán Dumitru s társának u. e. Kolibár Ilának u. e. Lázár Juon és társának u. e. Tonesán Tirnak s társának u. e. Budusan Juonnak u. e. Logyin Filimonnak u. e. Tonesán Pávelnek u. e. Zsejkán Doda Máriának u. e. Szucs Danyila s társának u. e. Stéger Mária s társainak u. e. Hámpu Anikásnak u. e. Griga Juon és Anának u. e. Griga Grigor és Tódornak u. e. Griga Vasziliának u. e. Zegrán Juon és Tódornak u. e. Griga Vaszile és Nektának u. e. Griga Mihailának u. e. Breffaleán Nekita s társainak u. e. Zsejkán Juon s társainak u. e. Biskován Nicolainak u. e. Gyíngyán Vaszilia s társainak u. e. Biskován Juon és társának u. e. Zsejkán Eremiának u. e. Biskován Máriának u. e. Phingsgreff Mihálynak s társainak ugyanaz ellen folytatott urbéri perekben létrejött egyezségek.

Bécsi börzei árkelet.

(1869. február 25-én.)

5% metalliques	61.90
5% nemzeti kölesön	67.90
1860 államkölesön	97.40
Bankrészvény	725.—
Hitelrészvény	291.—
London	122.—
Ezüst	120.25
Arany	5.76 1/2

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

SZÁSZ BÉLA.

HIRDETME NYEK.

Alóírat tisztelettel tudatom a helyi és vidéki n. t. sajtópártoló közönséggel, miszerint a kezelésem alatti helyi ev. ref. főiskola könyvnyomdája a mostan divatozó, igen nagy választékú, csinos új betűkkel és disztiményekkel igen gazdagon, nemkülönben két kézi gyors vassajtóval, két simító sajtóval és szakértő munkásokkal van ellátva; elválalok szakmámba vágó mindennemű megrendeléséket azokat a legjutányosabb árért pontosan elkészítem. M.-Vásárhelytt, február hóban 1869.

Imreh Sándor,
főtanodai nyomdász.

(18) Kolozsvári biztosító-társaság 3—3

VICTORIA 1000 ftos actiák

Melyekre 300 frt van befizetve, darabja 30 forint veszteséggel, azaz: 270 forinton eladók. (Ezen részvények utolsó évi osztaléka 19 frt 50 kr. volt.)

Értekezhetni:

FOGARASI J. DEMETERNÉL
Maros-Vásárhelytt.

200 ezer forint főnyeremény.

(20) 2—2
Márczius 1. napján leend, huzása az
1864-ki államsorsjegyeknek.
Kisoroltatik
800 darab sorsjegy 431 ezer frt
nyereménynyel.

Igérvények a jelenlegi huzásra kaphatók egész folyó hó 27-éig

Fogarasi J. Demeter
kereskedésében.

155 forint legkisebb nyeremény.

(19) 3—4

64-beli sorsjegy-igérvények.

A huzás márczius 1-én; ára 2 frt 50 kr. o. é.; bélyegdíj 50 kr.

Főnyeremény 200,000 forint o. é.

I-só magyar

BÁNYA-SORSJEGYEK,

50 kr. dbja,
egymillió értékű nyereményekkel kaphatók

Kábdebó Istvánnál M.-Vásárhelytt.

Vidéki megbízások pontosan teljesítetnek.

Nyomtatja Imreh Sándor Maros-Vásárhelytt, az ev. ref. főiskola betűivel 1869.